

gængere var.“ Jeg synes, at de Bemærkninger, som her er fremsat af de to ærede Ordførere, tyder ikke paa, at Finanslovsforslaget er affattet efter Princippet: Vi alene vide.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinholt har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinholt: Jeg skal sige til det ærede Medlem Hr. Jønson, at jeg er ikke klogere, end at Arbejderne ligesom Tjenestemændene har Pristallet, saa hver Gang der sker Prisforhøjelse, faar de ogsaa en Lønforhøjelse. Man kan strides om, hvorvidt det er fornuftigt at have dette Pristal eller ikke, men at de har det i Øjeblikket, er jo givet. Derfor forekommer det mig ikke, at det ærede Medlem Hr. Jønsons Anbringende om, at naar Priserne stiger paa Verdensmarkedet, maa man regulere Priserne paa de Landbrugsprodukter, som skal bruges her i Landet, var rigtigt. Dette kunde være rigtigt paa et Tidspunkt, da Verdensmarkedet ikke var frit, da vi ikke havde fri Tilførsel; men det kan ikke være rigtigt paa et Tidspunkt, hvor der er fuldkommen Frihed med Hensyn til Indførsel af alle Produkter.

Til det ærede Medlem Hr. Kammersgaard skal jeg kun sige, at med Hensyn til Spørgsmaalet om § 8 har jeg i sin Tid, medens jeg var Formand for Ribe Amts Sogneraadforening, stillet et Forslag, gaaende ud paa, at der netop slulde være to Instanser, som skulde dømme dér. Men Lærerne vilde ikke tage imod det den Gang, for de fandt, at det, jeg havde lavet dér, ikke var tilstrækkelig godt.

Til det ærede Medlem Hr. Lundberg skal jeg sige, at hvis han læser det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Tale igennem, vil han finde, at der deri staar, at f. Eks. denne Anmærkning til § 2 kan han slet ikke gaa med til; og den var netop en af mine Hovedankeposter. Men jeg vil for Resten sige, at netop paa § 2 er der, som jeg nævnte, sket det, at dér er de Oplysninger, vi faar, væsentlig mindre end dem, vi plejede at faa i tidligere Aar.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Lundberg har Ordet for en kort Bemærkning.

Lundberg: At det ærede Medlem Hr. N. Neergaard saavel som ogsaa det ærede Medlem Hr. Pinholt er uenige med den højtærede Trafikminister om den omtalte Anmærkning, berettiger ikke i nogen som helst Grad til at sige, at Finanslovsforslaget

som Helhed er affattet efter Princippet: Vi alene vide.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jønson har Ordet for en kort Bemærkning.

Jønson: Jeg vil gerne henstille til det ærede Medlem Hr. Pinholt at undersøge, om det Pristillæg, der gives, passer i Forhold til de Prisstigninger, der er foregaaet med Hensyn til vore Fødemidler. Jeg tror, det ærede Medlem vil blive enig med mig i, at det er slet ikke Tilfældet. Men jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er dette Pristal, man nu vil have væk, og at der i stor Udstrækning i Øjeblikket foreligger Opsigelser fra Arbejdsgiverne. Det er derfor ikke noget som helst Argument, mener jeg.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinholt har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinholt: Jeg forstaar, at det ærede Medlem Hr. Jønson mener, at naar Arbejderne og Arbejdsgiverne her i København slaas, skal Landboerne betale Gildet. Det er ikke første Gang, det ærede Medlem Hr. Jønson har udtrykt den Anskuelse. Den kan der være nogen Rimelighed i — naturligvis set fra Hr. Jønsons Side. Men jeg tror nu ikke, det vil komme til at gaa saadan til; i hvert Fald tror jeg, at Landboerne vil sætte sig imod en saadan Ordning. — Til det ærede Medlem Hr. Lundberg vil jeg sige, at jeg godt skal indrømme, at der paa visse Punkter er sket Forbedringer paa Finansloven i Henseende til Overskuelighed. Men Tendensen i Finansloven gaar i Virkeligheden i Retning af, at dette Ting skal have den mindst mulige Indflydelse paa Finansloven, og at der lægges saa meget som muligt over i Ministeriets Haand. Det er det, jeg har angrebet, og det har jeg ogsaa Ret til at angribe.

Weygaard: Det konservative Folkepartis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Pürschel, sluttede sin Finanslovstale med at sige: „Denne Regering betegner en national Nedgangslinie“. Det maa bero paa en komplet Misforstaaelse fra hans Side af Begrebet sand Nationalitetsfølelse. Fra mit Synspunkt betegner Dannelsen af det første socialdemokratiske Ministerium i Danmark en national Opgangslinie uden Sidestykke i Danmarks tusindaarige Historie, og jeg skal sige hvorfor. Sand Nationalitetsfølelse maa fornuftigvis bunde i Samfundsfølelse, Følelsen af Samhørighed med alle